

Dynaer Sygdommen større Udbredelse, eller antager den en særdeles ondartet Charakter, skal Bekjendtgjørelse derom stee af Amtet gennem den eller de meest udbredte Idenider i Egnen, og tør der da ikke paa denne afholdes noget Marked for Dyr af samme Art. Saadan Bekjendtgjørelse og Forbud skal ubetinget stee, hvis Sygdommen er ondartet Lungesyge hos Dyret eller Dvægpæst.

Hvilkens Udstrækning de Foranstaltninger, hvortil det Offentlige ifølge den foregaaende Paragraph er berettiget, skulde bringes til Afsyning, og naar dermed kan standses, bestemmer Politimesteren efter Dyrlægens Indstilling og de øvrige af ham tilveiebragte Oplysninger. Saavidt muligt skal han selv undersøge Forholdene paa Stedet, anordne det Fornødne angaaende Udførelsesmåden og paasee de givne Tilholds Efterlevelse. Viser Gieren ifølgende Henseende Forsømmelighed eller endog Modvillighed, er Politimesteren berettiget til selv at lade det Fornødne udføre for Gierens Regning, og bliver da Betalingen derfor efter Amtmandens Approbation hos ham at inddrive under Udpantningsvang, eller forsaavidt den ikke derved maatte udkomme, at indrøde af Amtsrepartitionsfondet. Endvidere Gierens Uformuenhed, som er Grund til, at det Offentlige selv har maattet indsfride paa saadan Måde, kan Amtmanden ansøge Betalingen paa Amtsfondet, og har da Amtsrådet at afgjøre, hvorvidt Fordringen kan estergives.

Er der Formodning om, at Smitten er indført andetsteds fra, eller at den kan have forplantet sig til andre Besætninger, skal dette nøiagtigen søges oplyst, og de derefter fornødne Foranstaltninger uden Dphold træffes, og forsaavidt Spor af Smitten kan forfølges ind i andre Jurisdictioner, disses Politimester derom underrettes.

Udsender Indenrigsministeriet en Veterinær til Stedet, hvorom Amtet da skal underrettes, gaaer Ansøret fra Dyrlægen over paa denne

8. Dyraer der Formodning om, at den i en Dvægbesætning udbrudte Sygdom er ondartet Lungesyge eller Dvægpæst, kan Politimesteren lade et eller to Stykker slagte, for ved sammes Obduction derom at erholde større Biskhed.

De Dyr, om hvilke det efter Dyrlægens Erklæring maa anses for afgjort, at de ere angrebne af en af fornævnte tvende Sygdomme, kunne efter Politimesterens Foranstaltning dræbes, indtil det, naar der ikke længer er Haab om ved dette Middel at standse Sygdommens Udbredelse, forordnes af Indenrigsministeriet, at Saadant ikke mere maa finde Sted. Saa kan det nævnte Ministerium ogsaa i Sygdommens Begyndelse paabyde, at hele Besætninger, hvori Sygdommen er udbrudt, eller Dele af samme skulde nedslaaes. Enhver Hest, som efter Dyrlægens Erklæring er besøgt med Snive eller Springorm (hvortil ogsaa den saakaldte Steentrop bliver at hense), skal dræbes.

De Dyr, som saaledes dræbes, skulde obduceres, og de derom optagne Forretninger gennem Amtet indsendes til Indenrigsministeriet. Gieren er berettiget til inden en af Politimesteren bestemt Frist at tilkalde en autoriseret Dyrlæge for at være tilstede ved Obductionen og deeltage i Afgjørelsen af Spørgsmaalet, om Dyret har været angrebet af den angivne Sygdom. Viser der sig Tyvl eller Meningsforskel herom imellem Dyrlægerne, afgjøres Sagen af det veterinaire Sundhedsraad.

Forinden Nedslagningen lader Politimesteren Dyrene taxere af 3 af ham dertil udvalgte Mænd. Dyrene ansættes til den Værdi, de have ifølge den Tilstand, hvori de ere ved Nedslagningen, dog saaledes, at der ikke tages Hensyn til den virkelige eller formodede Smitsot, der foranlediger denne; men i Beløbet afdrages det dræbte Dyrs Værdi. Den saaledes udfundne Sum erstattes Gieren fuldt, hvis der ved Dvægets Nabning ikke findes Spor af ondartet Lungesyge eller Dvægpæst; imodsat Fald med 2/3 af den ansatte Værdi. For nedslagne Heste erstattes Halvdelen af den udfundne Værdi, hvis Obductionen viser,